

Πρωτ.π. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου

Λέκτωρ Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ

Η ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣΟΦΙΑ*

Ανθρωποσοφία είναι ή αποκρυφιστική διδασκαλία και κοσμοθεωρία πού τή διαμόρφωσε σέ ἴδιο σύστημα ό πρώην γενικός γραμματέας τῆς Γερμανικῆς Θεοσοφικῆς Στοᾶς Rudolf Steiner (1861-1925). Στή διδασκαλία τοῦ R. Steiner σχετικά μέ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὑπάρχει μιᾶ πρωτοφανῆς περιφρόνηση τῶν ἱστορικῶν δεδομένων τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων, καί μιᾶ ταυτόχρονη ἐμμονή καί ἐπιμονή νά προσαρμοστοῦν τά ὅσα ἀναφέρονται στήν Καινή Διαθήκη στά αποκρυφιστικά φαντασιοκοπήματά του.

Σύμφωνα μέ τόν R. Steiner, πρίν τήν ἔλευσή του στή γῆ ό Χριστός ἦταν ἠλιακό πνεῦμα πού εἶχε ἡγετική θέση μεταξύ τῶν ἄλλων ἠλιακῶν πνευμάτων πού κατευθύνουν τίς κοσμικές ὑποθέσεις. Κατά τήν ἑναρξη τοῦ ἐπίγειου βίου τοῦ Χριστοῦ γεννήθηκαν δύο παιδιά μέ τό ὄνομα Ἰησοῦς. Από τά δύο παιδιά τό ἕνα κατάγονταν ἀπό τόν οἶκο τοῦ Δαυίδ, καί τό ἄλλο ἀπό τόν οἶκο τοῦ Σολομώντα. Τό παιδί πού κατάγονταν ἀπό τόν οἶκο τοῦ Σολομώντα καί στό ὁποῖο ἀναφέρεται ό Ματθαῖος ἦταν μετενσάρκωση κάποιας ἀτομικότητας πού προηγουμένως εἶχε ζήσει πάνω στή γῆ ὡς Ζωροάστρης.

Ἡ ἀτομικότητα τοῦ Ζωροάστρη παρέμεινε στό παιδί Ἰησοῦς πού προέρχονταν ἀπό τόν οἶκο Σολομώντα μέχρι τό δωδέκατο ἔτος. Τότε τό ἐγκατέλειψε καί κατοίκησε στό ἄλλο παιδί Ἰησοῦ πού ἀναφέρει ό Λουκᾶς. Μεταξύ τοῦ 12-30 ἔτους ό Ἰησοῦς γνώρισε τήν λατρεία τοῦ Μίθρα, ἔζησε μέ τούς Ἑσσαίους κ.ἄ.

Ἐπιπλέον, ό R. Steiner ἰσχυριζόμενος ὅτι ἀντλήσε στοιχεῖα ἀπό τά λεγόμενα " Ἀκασικά ἀρχεῖα ", αποκρυφιστικοῦ καί φανταστικοῦ χαρακτήρα δεδομένα, προσφιλῆ σέ πολλούς ἀποκρυφιστικούς χώρους, ἔγραψε τό λεγόμενο " Πέμπτο Εὐαγγ-

γέλιο " ὅπως τό ὄνόμασε, μιά «βιογραφία» τοῦ Ἰησοῦ μεταξύ τοῦ 12- 30 ἐτῶν.

Μέχρι τό τριακοστό ἔτος συνυπάρχουν στόν λεγόμενο Ἰησοῦ τοῦ Steiner τό ἀστροειδές σῶμα τοῦ Βούδδα καί τό πνεῦμα τοῦ Ζωροάστρη. Κατά τή στιγμή τῆς Βάπτισης στόν Ἰορδάνη ἐγκατέλειψε τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ τό πνεῦμα τοῦ Ζωροάστρη καί βαπτίστηκε τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ἀπό Ναζαρέτ, μέσα στό ὁποῖο κατοικοῦσε ἡ κοσμική ἀτομικότητα τοῦ Χριστοῦ .

Αὐτή δέν ἦταν τίποτα ἄλλο, παρά ὁ ποιητής τῶν ἡλίων σύμφωνα μέ τά περί κόσμου ἀποκρυφιστικά παραδοξολογήματα τῆς Ἀνθρωποσοφίας. Στό μυστήριο τοῦ Γολγοθᾶ, κατά τόν R. Steiner ὁ Χριστός ὡς ἀρχηγός τῶν ἡλιακῶν ὄντων, ἔχυσε τό αἷμα του συμβολικῶς καί κατέστη τό κύριο Πνεῦμα, ὁδηγός ἐξέλιξης καί πολιτισμοῦ στή γῆ. Στό Γολγοθᾶ παίρνει ἐπάνω του τό Κάρμα τοῦ κόσμου. Μετά τήν ἀνάστασή του ὁ Χριστός καθίσταται ἀντί θεός – Πνεῦμα τοῦ ἡλιακοῦ πεδίου, θεός-Πνεῦμα τῆς γῆς.

Οἱ περί τοῦ Χριστοῦ ἀποκρυφιστικές ἀντιλήψεις τοῦ R. Steiner ἀποτελοῦν καί τίς περί τοῦ Χριστοῦ ἀπόψεις τῆς ἀποκρυφιστικῆς κίνησης « Κοινωνία Χριστιανῶν » (Christengemeinschaft), καθῶς ἡ ἴδρυσή της στόχευε στην παρουσίαση τοῦ χριστιανισμοῦ μέ ἀνθρωποσοφικές προϋποθέσεις καί περιεχόμενο. (Βλ. Ὁρθόδοξος Τύπος, Ἀρ.Φ 1967, 15-3-2013, σ. 3).

* Γιά τή σύνταξη του παρόντος λαβαμε ὑπόψη μας τά κάτωθι: **Klaus von Stieglitz**, *Die Christosophie Rudolf Steiner*, Witten 1955 . **Bernhard Grom**, *Anthroposophie und Christentum*, München 1989. **Klaus Bannach**, *Anthroposophie und Christentum, (Forschungen zur systematischen und ökumenische Theologie, Band 82)*, Göttingen 1998. **Lothar Gassman** , *Was ist Anthroposophie ?*, Lage 2006⁵ .